

HOMILIA DE LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DE L'ALBA DE TÀRREGA

La venerable tradició de la mare de Déu de l'Alba ens porta a aquells temps de reconquesta i a la devoció de l'emperador Carlemany vers la Mare de Déu. Mentre avançava per recuperar aquestes terres per al cristianisme, es trobà davant de l'exèrcit moro als peus del tossal del Mor. A l'albada una formació o l'altra havia d'iniciar la batalla. Afligit i atemorit s'encomanà amb devoció a la Mare de Déu i li prometé la construcció d'una capella si obtenia la victòria. Com ja sabeu tots els targarins, a trenc d'alba, en el moment crucial de la batalla, se li aparegué Maria per encoratjar-lo a perseverar i per assegurar-li que obtindria la victòria.

Lluny de tota lectura conflictiva amb l'islam, cada vegada més present entre nosaltres a causa de tants que han vingut cercant una oportunitat per a ells i les seves famílies, voldria mostrar-vos el paper important de la devoció a la Mare de Déu de l'Alba per a sostenir-nos en les pors i dificultats davant els reptes que teniu plantejats com a comunitat i per a fer-vos perseverar en les accions que heu emprès per a reconquerir aquesta ciutat per a Crist.

Ahir, us invitava a unir la devoció a les Santes Espines i la vostra visió parroquial i us demanava que cada vegada que les veneréssiu als peus de la seva fornícula recordéssiu, mirant la curta, que el Senyor us demana crear una família unida en Crist, i mirant la més llarga, que feu família per a sortir a estimar.

Avui, us invito a veure en Maria la principal ajuda en aquesta albada parroquial. Us proposo que confieu a Maria la vostra visió i que us recolzeu en Maria enmig de la dificultat per a portar-la a terme.

Faig abans dues passes prèvies importants: adonem-nos que l'albada de la vida cristiana personal i comunitària és una relació amb Jesús; adonem-nos també que Maria és: l'alba de l'albada; l'inici de la visita de Déu; el nostre principal exemple i ajuda per a fer possible aquesta relació amb Jesús per l'Esperit Sant; la protectora per excel·lència d'una comunitat que vol reconquerir per a Crist la ciutat on habita.

En primer lloc, adonem-nos que l'albada de la vida cristiana personal i comunitària és una relació amb Jesús.

L'Apocalipsi, en la primera lectura, ens presenta el cel en la forma d'una ciutat engalanada en la qual Déu habita amb els homes. Aquesta presència i convivència és benedicció per a tots ells: són eixugades totes les llàgrimes, han desaparegut la mort, el dol, els crits i les penes. La unió amb Déu, en aquesta ciutat, es dibuixa amb una intimitat meravellosa, com la de dos nuvis.

Aquesta ciutat de l'encontre, aquest temps de joia i felicitat, té una gran albada històrica en la visita de Jesús en aquest món, té també una albada personal i comunitària quan cada persona, en el marc d'una comunitat cristiana, viu aquell primer encontre personal amb el Senyor ressuscitat, per mitjà del do del seu Esperit Sant. Alguns dels més novells en aquesta església de Santa Maria de l'Alba enteneu perfectament el que us estic dient perquè acabeu d'experimentar això a través del curs Alpha o bé ho vàreu viure fa uns anys i ho aneu revivint en els grups i les activitats parroquials i diocesanes que freqüenteu.

Quan Jesús es va encarnar en la història, quan ell va viure entre els homes, tots els qui s'hi apropaven amb cor obert experimentaven consol, vida, goig i salut. Les seves paraules i les seves obres restauraven vides afeixugades pel pecat i per la malaltia. L'encarnació fou l'albada del cel.

Quan ell visita el cor de cada persona, l'allibera del pecat, l'omple d'una vida nova, li procura un consol i un goig inefable i el mou a viure segons l'evangeli. La conversió de cada persona és la seva albada particular.

Quan una comunitat parroquial s'arrisca a anunciar l'evangeli i es fia del poder de l'Esperit Sant, tota la comunitat viu una renovació, una transformació: esdevé més família, traspua evangeli, contagia el goig i l'alegria i es fa testimoni dels miracles que Déu opera. La parròquia esdevé com un petit tros de cel, un espai de presència serena i benèfica, un lloc bo on dona gust de ser-hi.

Totes aquestes albaades, la de Déu en la història, la de la teva història, la de la teva comunitat, apunten a un dia assolellat, lluminós, on Jesús ho serà tot en tots i on tothom viurà aquest goig.

No oblidem, però, que a trenc d'alba alguns gaudeixen i d'altres dormen. Alguns frisen pel dia, d'altres preferirien que no s'acabés la nit. L'albada sempre té un punt de lluita, d'espera, de dificultat. Així fou amb Jesús, així és en el camí de canvi de vida de tot convers, així és en una comunitat parroquial en conversió pastoral i missionera.

En segon lloc, adonem-nos per què Maria, en temps de Jesús, de Carlemany i avui, és l'alba de l'albada, és l'inici de la visita de Déu, és el nostre principal exemple i ajuda per a inaugurar aquesta relació amb Jesús per l'Esperit Sant, és la protectora per excel·lència d'una comunitat que vol reconquerir per a Crist la ciutat on habita.

A l'evangeli que acabem d'escoltar, l'arcàngel Gabriel anuncia a la Verge Maria que Déu l'ha escollida per a ser la Mare del seu Fill i espera confiat el seu sí. Aquest episodi, la visitació posterior, el temps d'embaràs, el naixement a Betlem, la fugida a Egipte i els 30 anys de vida familiar de Jesús a Natzaret amb ella i el bon Josep ens presenten l'alba de l'albada. Ens presenta com Maria, primer que ningú, va viure unida a Déu pel do de l'Esperit Sant, per la convivència íntima amb el seu Fill. Maria va viure, millor que ningú, el cel a la terra, va intimar amb Déu per la presència de l'Esperit Sant en el seu cor, va establir una relació especialíssima amb Jesús i va fer de la seva família una comunitat acollidora i agradable on molts deixebles de Jesús es van aixoplugar. Ella és l'alba de l'albada. Ella és la primícia del goig i l'alegria del cel. Ella vivia ja en un cel i una terra nova.

Quina gran ajuda per a tots vosaltres i per a la vostra comunitat parroquial tenir per patrona Santa Maria de l'Alba. Contemplant-la i venerant-la gaudiu d'un gran impuls per a viure una relació amb Jesús per l'Esperit Sant que transformi les vostres vides i renovi la vostra comunitat.

Fetes aquestes dues reflexions prèvies, us invito a veure en Maria la principal ajuda en la vostra albada parroquial. Us proposo que confieu a Maria la vostra visió i que us recolzeu en Maria enmig de les dificultats per a portar-la a terme.

La vostra venerable història us hi ajuda. El naixement llegendari d'aquesta parròquia en la promesa de Carlemany a Santa Maria en la reconquesta d'aquesta terra ens dona les pistes per a fer de Maria la protagonista de la vostra particular "reconquesta".

Ningú em negarà que teniu al davant un desafiament enorme: 17.000 targarins i targarines necessitats d'acollir lliurement el cel en les seves vides, d'experimentar l'albada de la salvació en la seva història. Vosaltres, petita colla, com podreu reeixir en aquesta epopeia? Feu com Carlemany.

Confieuvos a la Mare de Déu. Ella és poderosa. Ella ho ha mostrat a bastament a Lourdes, a Fàtima, a Medjugorie i en tantes altres aparicions. Maria és la capitana victoriosa dels estols dels deixebles de Crist en aquest temps de persecució del cristianisme a la vella Europa. Ella, sota l'evocador nom d'Alba, ha de ser la vostra ajuda per a sortir sense por a oferir Crist, per a ajudar-vos a sortir amb aquella tendresa maternal i sofrent que ha de caracteritzar la vostra acció evangelitzadora.

Molts sabeu que això ja ha començat. Aquesta parròquia no està en la nit, preparant-se per a l'albada. Aquesta comunitat ja es troba a trenc d'alba, ja s'ha arriscat a sortir, ja fa temps que a través del curs Alpha, del cafè familiar i de tantes altres iniciatives va a l'encontre de tants per convidar-los amb amor a conèixer Jesús. També coneixeu les dificultats, els nos, les crítiques i els recels. Confieuvos en Maria, poseu-los a tots als peus de la seva bonica imatge, demaneu-li forces per mantenir-vos fermes en la lluita i recordeu que si va ajudar Carlemany a l'albada de la vostra història, us ajudarà més ara, en aquesta nova albada de la vostra llibertat.

Estimats fidels d'aquesta esperançadora comunitat parroquial! Família unida en Crist que surt per a estimar! Mireu Santa Maria de l'Alba, ella us anuncia el cel! Ella us empeny a sortir i a guanyar per al seu fill tots els targarins i targarines! Ella us ajudarà a no defallir!

Tàrrega, 14 de maig de 2019